

[Justitsministeren.]

leret et sådant hospitalsafsnit, hverken ved righospitalet eller i forbindelse med de københavnske hospitaler. Heller ikke inden for politiets eller kriminalforsorgens eksisterende lokalemæssige rammer kunne der oprettes et sådant hospitalsafsnit. Der var endvidere ikke i ministeriets budget for anlægsarbejder mulighed for at opføre en ny centraldetention.

Hovedretsgrundlaget for anbringelse af berusere i detentionerne var overtrædelse af politivedtægternes bestemmelse om beruselse på offentligt sted. I forbindelse med begrænsningen i anvendelse af forvandlingsstraf i stedet for bøde har justitsministeriet tiltrådt en indstilling fra straffelovrådet om, at der normalt ikke bør rejses tiltale i disse sager.

Efter at den strafferetlige følge af beruselse således er trådt i baggrunden, er detentionsanbringelse i praksis i de fleste tilfælde begrænset til anbringelse af de pågældende, uden at der i større omfang er mulighed for at yde de indsatte lægelig eller social behandling og hjælp. Jeg er ikke i tvivl om, at netop behandlingssiden må tages i betragtning, når vi skal løse detentionsproblemet. Justitsministeriet har derfor også taget disse spørgsmål op til forhandling med politiets ledelse og personale i forbindelse med andre spørgsmål vedrørende detentionsanbringelse.

Jeg vil endvidere over for indenrigsministeren rejse spørgsmålet, om ikke problemet bedst kan løses af eller i tilknytning til hospitalsvæsenet, eventuelt i samarbejde med socialvæsenet. Når disse forhandlinger er afsluttet, vil vi på ny undersøge, om det fortsat er ønskeligt, og om der er økonomiske muligheder for at oprette en central detention, enten i forbindelse med de eksisterende institutioner eller ved etablering af en ny institution.

Kurt Brauer (SF):

Jeg skal takke for ministerens historiske gennemgang, for jeg tror, den var værdifuld og god at få forstand af. Jeg synes, vi har talt om dette spørgsmål for længe, som det ligesom også fremgår af min skriftlige begrundelse, og der kunne være god grund til nu at få speedet lidt op under beslutningsfasen i dette problem.

Jeg understregede i min skriftlige begrundelse også, at der ligefrem kan være tale om en af de gratis glæder. Vi hører så ofte om, at nu skal der spares, og nu skal der spares, og at socialektoren ikke kan holdes fri, men det er min opfattelse, at driften af de nuværende detentioner, besværet dermed og det ekstra mandskab, som politiet må holde inde til dette, må være betydelig dyrere ved de spredte detentioner end ved en central detention, således at en investering, en engangsinvestering i oprettelse af en central detention ville kunne gøre det muligt for os at spare ganske betydelige beløb. Jeg vil gerne spørge ministeren, om ikke et sådant forhold kunne motivere ham til at fremskynde sagen en anelse.

Endvidere er der et rygte i omløb, som jeg kun bringer til torvs her for at give ministeren lejlighed til at afkræfte det eller for at give ministeren lejlighed til at bruge det som en yderligere motivation til fremskyndelse af sagen. Det er rygtet om de mange, der dør i detentionerne. Det seneste, jeg er blevet præsenteret for, var én, der forleden påstod over for mig, at der var 11 døde i 1974 eller 1973, jeg husker ikke årstallet, men altså 11 døde i løbet af et år i nyere tid. Kan ministeren helt præcis afvise, at der er tale om noget sådant, eller vil ministeren undersøge, om det er tilfældet, og hvis det er tilfældet så tage det som en yderligere motivation til fremskyndelse af beslutningen i denne sag?

Justitsministeren (Orla Møller):

Jeg kan supplere det svar, som hr. Kurt Brauer kalder en historisk redegørelse, ved at sige, at efter de oplysninger, jeg er i besiddelse af, bliver der bestemt ikke tale om nogen gratis glæder. I 1964 — det er altså korrekt, at der er historie i det — undersøgte man spørgsmålet og fandt, at der ville være brug for ca. 50 pladser i en sådan central detention. Der skulle vel ud over det også være plads til nogle direkte hospitalsenge. Det vil sige, at man rundt regnet kunne antage, at der skulle være plads til 60, måske 65. Der er ingen, der kan være i tvivl om, at det er anlægsmæssigt en temmelig stor udgift, der her er tale om. Når det drejer sig om driften af det, så bliver det snart endnu værre. Der skal i hvert fald 6-7, måske 8 mand til at betjene det, og gennem-